

Užovka - Brontosauři

- A
1. Když jak užovka si přijde den,
znáte to, nechce se vstát,
a zipy spacáků jak vodu kmen rozevře,
E7
někdo začne hrát,
D
taková přenádherná vůně dříví hořícího
A
pošimrá ti nos,
E7
jak první kroky v trávě studěj',
A
to jak vyšláp' sis do rána bos.
2. A první písnička a první čerstvej smích,
první paprsky a stín
táhnou se z korun stromů v jasnejch přímkách
a přes ně k nebi letí dým,
a člověk pochopí, proč rána tichý jsou,
to z úcty k světu snad,
ty rozhlížíš se, málem by sis sednul,
jak to tu máš rád.
- D
R: Když po kopcích se probouzí svět,
A
ty balíš, když jsi něco sněd',
E7 A
u trati trháš první kytku, dáváš holce, však ona ví,
D
a první vlaky, prvních tunelů chlad
A
a první výhybka, tajně zkoušíš si hrát,
E7 A
a první zakopnutí o ten pražec navíc, jak ses' zapovídal,
D
a první hlasy ptáků v komínech skal,
A
lavičky na nádražích, kde pohledy jsi psal,
E7 A
závratě z viaduktů, kde mě to vždycky láká zkusit se vznést,
D
a první zátočiny stříbrnejch řek,
A
po stráních stáda, tichej mlčící vlek,
E7 A
a telegrafní dráty, co se před tunelem sehnou trochu níž,
D
setkání s kamarády ze vzdálenejch měst,
A
navzájem píšete si adresy cest,
E7 A
tu a tam káně krouží, hledá v poli myš, no, má asi hlad,
D
a čapí hnízda a měď kostelních střech,
A
zákryty vinic, nápisy na starejch zdech,
E7 A
hřbitovní rozvrzaný vrátka a pan farář spěchá přes náves dál,
D A E7 A D A E7 A

tududu ...